धते। स्तम्बयजुईरति। पृथिव्या एव सातृ व्यमपहिता। दितीयं इरति॥५॥

श्रुन्ति । तूष्णीं चतुर्धः हरित। श्रूपरिमिता-युवेनमपहिन्त। त्रूष्णीं चतुर्धः हरित। श्रूपरिमिता-देवेनमपहिन्त। श्रमुराणां वा द्र्यमग्रं श्रामीत्। या-वदासीनः परापर्थित। तावहेवानाम्। ते देवा श्रंशु-वन्। श्रम्वेव ना स्थामपीति ॥ ६॥

क्यं ना दास्यथेति। यावत् स्वयं परियह्णीथेति। ते वसंवस्त्वेति दक्षिणतः पर्य्ययह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्। श्रादित्यास्त्वेत्यंत्तरः। तेऽभिना प्राञ्चाऽजयन्। वसं-भिद्धिणा। रुद्रैः पृत्यञ्चः। श्रादित्येरदे चः। यस्यैवं विदुषे। वेदिं परिगृह्णन्ति॥०॥

भवत्यात्मना । परास्य सार्वयो भवति । देवस्य सवितुः *सव इत्या ह प्रसूत्य । कमी ह खन्ति वेधस इत्या ह ।
इषितः हि कमी क्रियते । पृथिय मेध्यं चामेध्यच्य
व्युदंकामताम् । पाचीनमुदीचीनं मेध्यम् । पृतीचीनं
दक्षिणा मेध्यम् । प्राचीमुदीचीं प्रवणां करोति । मेध्यामेवनां देवयजनीं करोति ॥ ८ ॥

^{*} प्रसव इति D पुस्तकपाटः।